



EYLEMİN ANLAMI

Ecz.Mehmet Domaç
TEB Genel Başkanı

Sesimizin gücünü çoğaltmak için el ele verdik; "ben yaptım oldu" anlayışına karşı direndik. Tek tek insanlar olarak kaldığımız sürece her şeyimizin elimizden alınabileceğini gördük. Gülüşümüzü de alabilirlerdi, sevgimizi de. Umudumuza ve geleceğimize sahip çıkmak gerekiyordu, direndik. Kendi alanımızdaki insanlarla omuz omuza olmanın gücünü biliyorduk ve bir kez daha birlikte denedik. Güçlerimizi, direnme azmimizi birleştirdik. Kurumlarımızın etrafında kenetlendik. Geleceğimiz için ne kadar çoğalırsak, umudumuzun o kadar artacağını biliyorduk, gerçekleştirdik.

İnsanın insanla mücadelesinde de kazanan Prometheus olacaktır. Yani, özgürlüğü için direnen kazanacaktır. Fakat, bu kolay bir zafer olmayacaktır. Kimi anlatılanlara göre, Prometheus'un zaferi, üç bin yıl sürmüştür. Bu yaşam, bu savaş sürüyor.

Her çağda monarşiler, diktatörlükler olduğu kadar bunlar karşısında özgürlük mücadelesi verenler de hep olmuştur, gelecekte de hep olacaktır. Kuşkusuz, her çağ kendine uy-

garlıklar ve diktatörlükler yaratacak, ancak her çağ yine kendine uygun direnişçileri, mücadele edenleri de yaratacaktır. Kuşaktan kuşağa direnenlerin öyküleri anlatılacak ve onların hikayeleri tarihin kendisi olacak. Yaşamın insan için olduğu inancı, insan aklının aydınlığa uzanma inadıdır. Yaşamın kendisi için olduğuna inanan her insan yaşamını elinden almaya çalışanlara karşı baş kaldırır. Baş kaldıran insan, gücünü aklımdan, haklılığından ve özgürlük mücadelesinin tarihinden alır.

"Dayanışma" sözcüğünü sözcük olmaktan çıkarıp, düşüncenin aydınlığında birlik ve mücadelede somutlaşan bir eyleme dönüştürme görevini üstlenmeliydik. Bu, insan aklı ve bu aklın özgürlük düşünün gereği idi, görev bildik ve gerçekleştirdik.

Eylem sırasında ve şimdi hayal ettiğim dünya, içinde daha fazla dayanışma, daha az bireycilik, daha fazla dürüstlük, daha az iki yüzlülük, daha fazla şeffaflık, daha az çürüme, daha fazla inanç daha az bencillik olan bir dünya. Kısaca, içinde daha fazla sevgi olan bir dünya. Eyledikçe, bu dünyaya bir adım daha yaklaştığımızı biliyorum. Bizimle, bu adil dünya arasındaki köprü kitlesel eylemimizdir.

“Dayanışma” sözcüğünü sözcük olmaktan çıkarıp, düşüncenin aydınlığında birlik ve mücadelede somutlaşan bir eyleme dönüştürme görevini üstlenmeliydik. Bu, insan aklı ve bu aklın özgürlük düşününün gereği idi, görev bildik ve gerçekleştirdik.

Toplumsal karşı çıkışın tarihini yazanlar, aynı amaç ile bir araya gelen kişilerin oluşturduğu mesleki ve kitlesel örgütlenmelerdir. “Ben yaptım oldu” anlayışı ile, yaşama şansı ellerinden alınan eczacılar, eczacı örgütlerinin öncülüğünde onurlu bir direnme örneği sergileyerek, toplumsal

yaşamdaki vazgeçilmezliklerini ortaya koydular. Direnerek, haklarını geri aldılar.

Eczacılar bir duyarlılık, birikim ve bilinç zenginliği sergilediler. Bu zenginliğin yokluğu toplumsal karşı koyuşumuzun yokluğu anlamına gelmektedir. Eczacıların bu karşı çıkışının, yasa ve yasadışı baskılarla engellenmek istenmesi toplumsal karşı koyuşa tahammülsüzlüğün, ülke demokrasisinin yeterince yerleşmemesinin örneğidir.

İnsanlık tarihi, toplumun ve dünyanın sınırlarını dert edinen insanlar, örgütler ve toplumlarla dünyaya dert olanlar arasındaki bir mücadelenin tarihidir aynı zamanda.

Yaşadığı dünyanın ve toplumun karşı karşıya kaldığı haksızlıklara, adaletsizliklere, yoksulluklara, eşitsizliklere karşı olmak; düşünen insanın ve örgütlerin görevidir. Eczacılar ve eczacı örgütleri bu görevi kendilerine yakışır bir şekilde üstlendiler; haksızlığa ve adaletsizliğe karşı direndiler. Haklıydılar ve olması gerektiği gibi kazandılar. Eczacılar karşı çıkışları ile haksızlığa uğrayan, eşitsiz davranılan halkımızın, insanlarımızın sesi oldular. Eczacılar, karşı duruşlarıyla, eczacılık mesleğinin toplumsal öneminin kavranmasının, ilacın toplumsal bir ürün olarak tartışmaya açılmasının yolunu açtılar.

Kitlelerin “dayanışma” sözcüğünü, eylemleri ile gerçek kılarak, istemlerini yaşama geçirme mücadelesi, adil bir toplumun yaratılmasının tek dayanağıdır. Çok az kişi tarihi tek başına değiştirebilecek büyüklüğe sahiptir. “Yaşamın ve umudun” gerçek sahibi kitlelerdir, ancak yaşamak için mücadele edenler yaşamda kendilerine bir yol açabilirler. Eczacılar bunu yaptı.

Eylem sırasında ve şimdi hayal ettiğim dünya, içinde daha fazla dayanışma, daha az biryencilik, daha fazla dürüstlük, daha az iki yüzlülük, daha fazla şeffaflık, daha az çürüme, daha fazla inanç daha az bencillik olan bir dünya. Kısaca, içinde daha fazla sevgi olan bir dünya. Eyledikçe, bu dünyaya bir adım daha yaklaştığımızı biliyorum. Bizimle, bu adil dünya arasındaki köprü kitlesel eylemimizdir.

